

2. Istedet for Udtrykkene: „og eru eigi aðrar takmarkanir á því en þær“¹⁾ foretrak man: „med þeim einum takmörkunum“¹⁾;

3. Udtrykket „stjórnarskra“ fandt man rettere og bedre passende om Dette Udkast, naar det blev ophøjet til Lov, end „stjórnarskipunarlæg“¹⁾;

4. efter „ráðgjafa“²⁾ indføres: „sem hefur aðsetur í Kaupmannahöfn“³⁾, men derimod udelades: „er hann kys til að standa fyrir málefnum þessum“⁴⁾.

Med disse Endringer blev Paragrafen vedtagen med 21 Stemmer.

§ 8.

Da der ifølge denne Paragraf tilligtes, at den Minister, som Deres Majestæt maatte udnevne for Island, blev ansvarlig for Forvaltningen, saa vilde deraf følgende Landsstyrelsen blive aldeles ansvarfri, uden blot forsaavidt den havde noget lignende Ansvar som andre Embedsmænd, men ligesom Thinget fandt Betydningen af Ansvarret alfor meget formindsket ved aldeles at bero og skulle hentes fra Kjøbenhavn, saaledes troede det ogsaa, at Landsstyrelsen, som dog i Grunden burde og maatte være beklædt med den øverste administrative Myndighed her i Landet og navnlig med Hensyn til Landets Finanser, derved vilde komme til at savne den nødvendige Kontrol fra det Offentliges Side. Dette indrømmes ogsaa udtrykkelig i Motiverne til det omhandlede Udkast (Side 28.¹⁾) Vel indrømmer Thinget det gjerne at Ministeransvarligheden, som skal begrunde den friere Forsatning i Island, er et Punkt, som er forbundet med de største Vanskeligheder paa Grund af Afstanden, men desuagtet troede det, at det burde fremhæves her med Klarhed og i Almindelighed, at Landsstyrelsen har det fulde Ansvar for Forvaltningen saavel ligeoverfor Kongen som Althinget, men dette Ansvar, saavel som i hvad Forhold det stod til Ministerens Ansvar,

burde og maatte nærmere bestemmes i den Lov, som i den Anledning maatte blive udgivet.

§ 9.

Med Hensyn til, at det hedder i denne Paragraf, at Ministeren for de islandske, Anliggender altid skulde være en af de danske Ministre, saa fandt Thinget, at ligesom denne Bestemmelse kunde blive ubensigtsmæssig, saaledes vilde ogsaa Kongen blive alfor indskrænket i sit Valg, og vilde derfor lade Paragrafen bortfalde og overlade det til Kongens frie Valg, hvem Hans Majestæt udnevnte til sin Minister.

§§ 10. og 21.

Da disse to Paragrafer staae i en saane indbyrdes Forbindelse, saa anses det rettest at omtale dem her under Et. Af de til § 8 anførte Motiver fremgaaer tydeligt, at Thinget ansaae det nødvendigt, at ikke blot Ministeren alene, men tillige Landsstyrelsen skulde bære Ansvarret. I disse Paragrafer findes derimod almindelige Bestemmelser angaaende det Forhold, som Althinget troer at burde finde Sted imellem Ministeren og Landsstyrelsen tilligemed Vink om, hvorledes Ansvarret skulde deles imellem disse. Thinget ansaae det nødvendigt og i Grunden overensstemmende med Udkastets Motiver navnlig (Side 28. og 32.¹⁾) at Landsstyrelsen ikke blev afhængig af Ministeren i de indre Landsanliggender, hvis Afgjørelse skal træffes her i Landet, og som ikke ifølge Lovgivningen henhøre under Deres Majestæts allerhøieste Resolution. Paa den anden Side er det ogsaa indlysende, at skulde Landsstyrelsen i disse Anliggender „vera að öllu leyti undir ráðgjafanum“²⁾ saa kunde den paa ingen Maade optræde med den Myndighed og Fasthed ligeoverfor Althinget, som maa antees aldeles nødvendig. Af denne Grund kunde Thinget ikke bifalde § 21 2det Membrum i Udkastet, saaledes som det er redigeret, hvormod det har optaget en Bestemmelse desangaaende i

¹⁾ reent sproglige Forandringer.

²⁾ „Minister.“

³⁾ „der er bosat i Kjøbenhavn.“

⁴⁾ „den af ham for disse Anliggender udvalgte.“

⁵⁾ her Side 49.

¹⁾ her Side 49 og 51.

²⁾ „være i enhver Henseende Ministeren underordnet.“